

Източник: bgr.news-front.info

Да, Европа не иска да воюва. Но и да, в последните две години все по-настойчиво я подтикват към война.

Поканата за война има най-разнообразни лица.

Натискат Европа по болните ѝ точки, надявайки се, че в края на краищата ще пробудят в днешната преситена, тлъста и залежала се Европа онзи вечно свиреп вълк, какъвто беше тя през миналите векове.

Но нищо не излиза.

Тези, които стерилизираха континента, сега с ужас разбират, че от кастрата няма как да се направи пълноценен мъж, каквито и сложни операции да се извършват над него. Още повече, ако в последните няколко десетилетия този мъж е свикнал да живее в качеството си на кастрат.

Свидетели сме на безуспешните опити на САЩ да гмурнат Европа ту в една, ту в друга война – в близкото минало в Украйна, сега в Близкия Изток.

През юли-август 2014 година след падането на малоазийския Бойнг в Донбас САЩ спретнаха истинска световна истерия, която по силата на внушението си може да бъде сравнена само с истерията около уж наличното химическо оръжие в Ирак.

Европа отговори на това със санкции. И то срещу Русия.

Същите тези санкции, които станаха прелюдия към началото на истинската война на санкции, която виждаме днес.

И започнаха един през друг задкулисно да се напъват да се договарят с Русия за това, как тя да "замрази" конфликта в Украйна така, че нейната активна намеса да не бъде необходима.

В началото на миналата година стана очевидно, че Европа няма да воюва с Русия, както и да се развиваха събитията в Украйна. Тогава САЩ обърнаха погледа си върху Близкия Изток. Започнаха да подтикват Европа в тази посока.

Терористичният акт срещу Шарли Ебдо трябваше да пробуди в Европа заспалия звяр, защото, колкото и да звучи странно за някои, организаторите и вдъхновителите на терористичния акт искрено вярваха, че европейците са готови да дадат всичко в името на свободата на словото.

Европа отговори с някакъв циничен марш на солидарността, за който самата тя забрави още на следващия ден след провеждането му.

Това нагледно демонстрира пред всички, че трябва да се прави разлика между мухата и пържолата: да се крещи, че свободата на словото е над всичко, да, това може да се прави до безкрайност, но възможността да хапнеш добре и да се търкулнеш в пухените завивки се оказа НАД свободата на словото.

Следващият сцена в театралната пиеса "Събуждането на Европа" стана пак терористичен акт.

Отново в Париж.

Този път той беше по-впечатляващ и масов. Европа, както се полага при такива случаи, отново изпадна в мирова скръб и направи няколко изявления, дори хвърли малко бомби

неизвестно върху кого и неизвестно къде – и обратно потъна в уютния и топъл пух на юрганчето.

Авторите на пиесата явно бяха разочаровани от европейските «мекотели», затова решиха да ударят по най-болното място на Европа – по националното самолюбие на най-дееспособната, според тях, и твърда нация на континента.

Както и да въртим въпроса около Германия, в продължение на миналите няколко века тази нация най-много от всички приличаше на вечно гладен и агресивен вълк...

Така се случиха тези «рождественски и новогодишни честитки» в Кьолн.

Трябва да си супер наивник, за да считаш, че всичко случило се е дело на няколко изгладнели за секс бежанци от Близкия Изток.

Според последни данни, в полицията на Кьолн са се жалвали над 120 жени, вероятно много от пострадалите въобще не са се жалвали, защото ги е срам, не искат да имат проблеми и се опитват да забравят...незабравимото.

Фактите говорят, че изнасилванията са били малко, жените главно се жалват, че са скъсали дрехите им, че са ги хващали за интимни места и грозно са се подигравали по техния адрес.

Може да се предположи, че истинските организатори на театралната постановка са заповядали на участниците «да се придържат към определени рамки».

Защото целта не е била да се направи, брутално казано, обществен ебалник в Кьолн, целта е била да се създаде ситуация, при която Европа да не може вече да се дърпа като млада девственица от войната в Близкия Изток.

Т.е. целта била Европа окончателно да изгуби лицето си на нормалност, да изтрещи от възмущение, срам и обида, и да вдигне бойните знамена.

Между другото, и рождественската елха в Брюксел беше запалена. Това е нещо като: «Щом ви е малко това, което направихме с жените ви, ето ви и нова серия гавра със светините ви».

А това на дипломатичен език означава, че е ударено самото сърце на Европа – Европейският съюз.

Съдейки по развитието на събитията, авторите на този евтин театър зле познават Европа.

Иска им се да разпалят Трета световна война отново на територията на Европа. Тук се пръкнаха двете световни войни и още сума ти други, които не се смятат за световни, но в същност са точно такива.

Американските кукловоди се чудят как да изведат тлъста и кастрирана Европа от зимния ѝ сън.

Вероятно ще има още опити, но е почти невъзможно да си представим, че те ще постигнат очаквания резултат.

Ако не задейства нищо от горните или подобни сценарии, ще изровят отнякъде някой нов ерц-херцог Фердинанд, за да помогне в задачата.